

Metodické poznámky pro pedagogy MŠ aneb Jak lze využít metodický materiál: „Maminka řekla, tatínek pravil.“

Soubor textů: „Maminka řekla, tatínek pravil“ lze snadno využít i při činnostech s dětmi předškolního věku ve věkové kategorii 5–6 let. Ve druhém pololetí školního roku již děti s nabízenými texty a pochopením slovního humoru obsaženého v nich nemají problém. Tematicky jsou příběhy blízké právě nejstarším předškolákům, protože popisují příběhy prvňáka, který se dětem svěřuje s příhodami, které ho potkaly ve škole i po škole.

Krátké texty jsou čtivé, humorné a vhodné především pro skupinové činnosti předškoláků, kdy děti na předčítání reagují formou diskuse. Příběh předčítá pedagog a děti naslouchají. Následně učitelka pokládá otázky v návaznosti na text a děti živě reagují. Současně se učí chápat slovní humor, přemýšlet o významu slov a slovních spojení. Diskuse dětí a učitelky jsou zábavné, plné humoru, děti často připomínají i vlastní zkušenosti a zážitky.

Příhody ze života malého prvňáka jsou čtivé a současně vtipné. Přímou vybízejí k dialogu dětí navzájem, směrem k učitelce. Každý příběh obsahuje již návodné otázky či přímé otázky směrem k dětem.

Všechny texty doplňují ilustrace, které jsou dětem blízké, srozumitelné, lze je využít k popisu, vymalování a vystřihování.

Navrhované aktivity v příloze jsou využitelné pro mnohé činnosti – např. pro pantomimu, dramatizaci či tvoření z různých výtvarných a zbytkových materiálů.

Ukázka využití aktivit s příběhy

Příběh č. 1

Otázky pro diskusi s dětmi: Co je to v cukru letu? Co to znamená, když mamince tečou nervy? Odkud by nervy mohly vytékat z těla? Máme na těle někde nějakou díрку?

Omalovánka: Vymaluj jednoho kluka z obrázku tak, aby vypadal jako špindíra.

Příběh č. 2

Otázky pro diskusi s dětmi: Co znamená mít mouchy v hlavě? Co znamená, když někdo na někoho šije boudu? Proč se chlapec choval nezdvořile? Co zapomněl, když chtěl mobil?

Omalovánka: Vymaluj všechny věci, předměty a postavy, které začínají na hlásku „K“.

Příběh č. 3

Otázky pro diskusi s dětmi: Co znamená brdo? Co si představíš, když se řekne, že má zpěvák zlato v krku?

Omalovánka: Vymaluj oblečení dle mého přání: babička má zelené šaty, kluk má modré kalhoty a žluté tričko, babička má oranžové pantofle s hnědými proužky apod.

Příběh č. 4

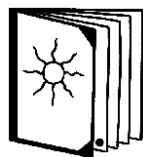
Otázky pro diskusi s dětmi: Kdy je na svatého dyndy? Je tento svátek v kalendáři? Jak se krájí tma? Jde to vůbec?

Omalovánka: Vymaluj všechny hračky na obrázku.

Příběh č. 5

Otázky pro diskusi s dětmi: Co znamená, když se o někom řekne, že si šlape na jazyk? Co znamená, že někdo plácá nesmysly? Co znamená, když se o něčem řekne, že to nebylo z jeho hlavy?

Omalovánka: Vymaluj děti, které sedí ve druhé lavici vpravo.

Pracovní list č. 1

Chodím do první třídy a věřte mi, není to jednoduché. Pořád kolem sebe slyším: Uč se, uč se. Už mě to přestává bavit. Daleko zábavnější je hrát s klukama fotbal. Páni, to je vždycky bitva!

Včera jsme taky hráli, trochu přšelo a já jsem se vrátil domů trochu špinavý.

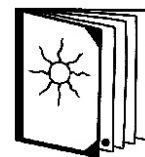
Maminka řekla: „Podívej se, ty kluku zlobivá, jak vypadáš. Už mi z tebe někdy tečou nervy.“

A tatínek pravil: „Koukej v cukru letu mazat do koupelny, nemůžu se na takového špindíru ani podívat.“

Někdy těm jejich řečem vůbec nerozumím, a tak jsem se zeptal: „Tati, co je to v cukru letu? To je nějaký cukulet? A jak to, že mi, mami, říkáš, že jsem kluk zlobivá, když zlobivá může být jen holka? A špindíra taky. O mně bys musela říct, že jsem zlobivý špindírák, ne? Akde ti, mami, tečou nervy? Mohla bys mi to ukázat?“

Pracovní list č. 4

Je podzim. Vítr honí po obloze tmavé mraky, nastal správný čas k pouštění draků. Musím na to upozornit tatínka.

„Tati, venku fouká vítr, náš drak už by si chtěl zase zalítat. Co říkáš?“

Tatínek pravil: „Když já dnes nemám čas.“

Maminka řekla: „Nojo, ty aby ses nevymlouval. Zase bys to jako vždycky odkládal až na svatého Dyndy. Koukejte jít, než se setmí. Jak tak pozoruju, při tomhle počasí bude za chvíli tma, že by se dala krájet.“

Bráška, co chodí do mateřské školky, a je tedy ještě mrňavý, se zeptal: „Jak se krájí tma?“

Já jsem řekl: „Ta se přece krájet nedá, ty mrňouse hloupý.“

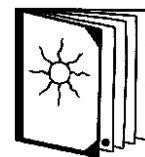
Pak jsem se obrátil na maminku: „Mami, kdy je svatého Dyndy? To je asi až někdy o Vánocích, vid’.“

Vůbec nechápu, proč se maminka dala do smíchu a odpověděla mi: „Na svatého Dyndy, anebo nikdy.“

Rozumíte tomu? Já tedy moc ne. Vlastně tomu vůbec nerozumím.

Pracovní list č. 8

Ze školy jsem si přinesl v žákovské knížce poznámku: Při vyučování vyrušuje tím, že si pořád s něčím hraje.

Maminka řekla: „To nemůžeš sedět klidně a poslouchat, co paní učitelka povídá?“

Kdyby tak maminka věděla, jak je to těžké! Ruce samy nedají pokoj a chtějí něco dělat. Já za to opravdu, ale opravdu nemůžu.

Tatínek pravil: „Zapiš si za uši, že se ve škole dává pozor a nezlobí se. Jestli ještě jednou takovou poznámku přineseš, připrav se, že bude sekec. Já už ti ty roupy z hlavy vyženu.“

Když to tatínek říkal, tvářil se velice opravdově přísně, ale já jsem poznal, že to až tak moc opravdově nemyslí, protože měl v očích taková zvláštní světylka. Ta tam má vždycky, když se usmívá nebo se přímo směje.

Na jedno se ho ale musím zeptat. „Tati, čím si to za ty uši mám napsat? Propiskou, nebo obyčejnou tužkou? Ale upozorňuju tě, že to moc hezky napsané nebude, já si za uši nevidím. A co jsou to roupy? Jak vypadají? Když je budeš vyhánět, budou hodně rychle utíkat?“

